

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi nadzwyczajnej wniesionej przez K. S.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 26 marca 2026 r.,

odrzuca skargę nadzwyczajną.

UZASADNIENIE

Pismem z 9 stycznia 2026 r. K. S. osobiście złożyła do Sądu Najwyższego skargę nadzwyczajną wnosząc o „uchylenie i eliminację z obrotu prawnego wszystkich orzeczeń, postanowień i wyroku wydanych w sprawie I ACa 2422/22 i I ACo 269/23 przez Sąd Apelacyjny w Łodzi” (pisownia oryginalna).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”), skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Wobec jednoznacznej treści art. 89 § 2 u.SN zdolność strony do zainicjowania postępowania ze skargi nadzwyczajnej jest wyłączona. Sporządzenie skargi nadzwyczajnej osobiście przez stronę jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia skargi nadzwyczajnej (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 15 października 2020 r., III PZP 4/20, zasada prawna; postanowienia Sądu Najwyższego: z 10 stycznia 2024 r., II NSNc 415/23; z 26 lipca 2023 r., II NSNc 309/23; z 16 października 2024 r., II NSNc 75/24; z 15 maja 2025 r., II NSNc 22/25; z 10 grudnia 2025 r., II NSNc 131/25).

Z powyższych względów, skarga nadzwyczajna wniesiona osobiście przez K. S. podlega odrzuceniu, jako niedopuszczalna.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. w związku z art. 95 pkt 1 u.SN, orzekł jak w sentencji.

[kf]

[r.g.]